

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frigerio Luigi & C. Snc

Strona pozwana: Comune di Triuggio

Przy udziale: Azienda Servizi Multisetoriali Lombarda — A.S.M. L. SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Wykładnia art. 39, 43, 48 i 81 WE, art. 26 ust. 2 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, str. 1), art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, str. 114), art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 75/442 EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114, str. 9) — Procedura udzielania zamówień publicznych na usługi — Usługi w zakresie higieny środowiska — Krajowe uregulowania, zgodnie z którymi zamówienia na usługi gospodarowania odpadami i unieszkodliwiania odpadów mogą być udzielane wyłącznie na rzecz spółek kapitałowych

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. sprzeciwia się przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, uniemożliwiającym przedstawienie ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na usługi, którego wartość przekracza próg uzasadniająca zastosowanie dyrektywy 92/50, kandydatom i oferentom, którzy zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego są uprawnieni do świadczenia danej usługi, również tym, stanowiącym grupę usługodawców, jedynie na podstawie tego, że ich forma prawna nie odpowiada szczególnej kategorii osób prawnych, jaką są spółki kapitałowe. Do sądu krajowego należy — w ramach maksymalnego zakresu uznania, jakie daje mu prawo krajowe — dokonanie wykładni oraz zastosowanie przepisu prawa krajowego zgodnie z wymogami prawa wspólnotowego, a w razie, gdy taka wykładnia zgodna nie jest możliwa, niezastosowanie każdego przepisu prawa krajowego, który byłby sprzeczny z takimi wymogami.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon — Francja) — Cedilac SA przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-368/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia — Zasady natychmiastowego odliczenia i neutralności podatkowej — Przeniesienie nadwyżki podatku VAT na kolejny okres lub jego zwrot — Zasada przesunięcia o miesiąc — Przepisy przejściowe — Utrzymanie w mocy wyjątków)

(2008/C 51/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Lyon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cedilac SA

Strona pozwana: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Lyon — Wykładnia art. 17 i art. 18 ust. szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Sposoby wykonywania prawa do odliczenia podatku TVA obciążającego cenę świadczenia podlegającego opodatkowaniu w przypadku, gdy kwota dozwolonych odliczeń przekracza kwotę podatku podlegającego zapłacie za dany okres rozliczeniowy — Przeniesienie nadwyżki na następny okres lub jej zwrot

Sentencja

Artykuł 17 i art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się stosowaniu regulacji krajowej, takiej jak regulacja przejściowa przewidziana w ustawie nr 93-859 z dnia 22 czerwca 1993 r. zmieniającej ustawę budżetową na 1993 r., która towarzyszy uchyleniu przepisu krajowego stanowiącego dopuszczalne odstępstwo na podstawie art. 28 ust. 3 lit. d) tej dyrektywy, o ile sąd krajowy stwierdzi, że regulacja ta stosowana w danym przypadku ogranicza skutki wspomnianego przepisu krajowego mającego charakter odstępstwa.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.